

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. Плевен, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАЛОЯН В. ГЕРГОВ

Членове: РУМЕН П. ЛАЗАРОВ
ДОРОТЕЯ С. ЦОНЕВА

при участието на секретаря Ж. Н. С.
в присъствието на прокурора К. Цв. Я.
като разглежда докладваното от РУМЕН П. ЛАЗАРОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20244400600225 по описа за 2024 година за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл. 313 и следващите от НПК.

Образувано е по жалби от адвокат Д. З. и адвокат М. Б., защитници на подсъдимия М. М. Н., подадени срещу присъда № 162 от 06.12.2023 г., постановена по нохд № 753/2022 г. по описа на Районен съд-Плевен.

С обжалваната присъда Плевенският районен съд е признал подсъдимия М. М. Н. за виновен в това, че на *** год. в гр. П., при условията на повторност, управлявал МПС – л. а. „Ауди А8 L“ с рег. № ***, след употреба на наркотични вещества – канабис, установено по надлежния ред с техническо средство „Дрегер Дръг Тест 5000“ с фабричен № ***, поради което и на основание чл. 343б, ал. 4, във връзка с ал. 3 и чл. 54 НК го е осъдил на една година и шест месеца лишаване от свобода, при първоначален строг режим и глоба в размер на 800 лева.

На основание чл. 343г, във връзка с чл. 343б, ал. 4, във връзка с ал. 3 НК, съдът е лишил подсъдимия М. М. Н. от правото да управлява МПС за срок от две години.

На основание чл. 68, ал. 1 НК, съдът е постановил подсъдимия М. М. Н. да изтърпи и наказанието, наложено му с присъда по нохд № 1945/2018 г. по описа на Районен съд-Плевен, в размер на седем месеца лишаване от свобода, чието изпълнение е било отложено, при първоначален строг режим.

С присъдата съдът се е произнесъл по въпроса какво да стане с приложеното по делото веществено доказателство и е възложил на подсъдимия да заплати разноските по делото.

Във въззивните жалби и в допълненията към тях се съдържат оплаквания за допуснато при обявяване на присъда отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в това, че присъдата е обявена от председателя на съдебния състав, без да е подписана с квалифициран електронен подпис, за допуснато по време на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на правото на защита на обвиняемия М. М. Н., за това, че присъдата на практика е без мотиви, тъй като в тях не се съдържа отговор на направените по време на съдебното следствие възражения на защитниците на подсъдимия по важни за изхода на делото въпроси, за това, че съдът е обосновал присъдата на веществено доказателство, което не е приобщено към материалите по делото по предвидения в НПК ред, както и за явна несправедливост на наложеното наказание. Правят се искания за отмяна на присъдата и за връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд. Алтернативно се иска отмяна на присъдата и постановяване на нова, оправдателна присъда, а ако въззивният съд намери, че не налице описаните в жалбите отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, за изменение на присъдата и намаляване размера на наказанието.

Въззивните жалби се поддържат в съдебно заседание от процесуалните представители на въззивния жалбоподател М. М. Н., адвокат Д. З. и адвокат М. Б..

Прокурорът изразява становище, че жалбите са неоснователни.

Плевенският окръжен съд, като взе предвид оплакванията, съдържащи се в жалбите и допълненията към тях, становищата на страните и след като провери изцяло правилността на постановената присъда, намира за установено следното:

Въззивните жалби са подадени от легитимни страни, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, в срока по чл. 319, ал. 1 НПК и отговарят на изискванията на чл. 320, ал. 1 НПК, поради което са процесуално допустими и следва да бъдат разгледани.

Разгледани по същество жалбите са основателни.

Основното оплакване във въззивните жалби е за допуснато от решаващия съд отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила при обявяването на присъдата. Обсъждането на това възражение следва да бъде направено преди обсъждането на останалите оплаквания, тъй като изводите, които е възможно да бъдат направени по него, могат да доведат до предопределяне на изхода на настоящото наказателно производство, а оттам и до безпредметност от обсъждане на останалите доводи срещу постановения съдебен акт, изложени във въззивните жалби.

За да се отговори на оплакването следва да бъде изяснен въпроса кой е

валидният според регламента съдебен акт – този с лично положен подпис от председателя на съдебния състав или електронният документ с положения върху него квалифициран електронен подпис на председателя. До неотдавна този въпрос имаше нееднозначни отговори. Така например съобразно решение № 82 от 07.07.2022 г., постановено по к.н.д. № 291/22 год., III н. о. и решение № 50114 от 09.09.2022 г., постановено по к.н.д. № 423/22 г., II н. о., поначало валиден се явява хартиеният носител с оригиналните подписи на състава на съда, основно предвид старите производства, протичащи не в електронна форма, и при невъзможност на ВКС на РБ да проследи електронните варианти на съдебните актове поради невключване в ЕИСС. Същевременно разпоредбите на чл. 33, ал. 7 и член 310, ал. 1 НПК, обмислени в светлината на Глава 18а от ЗСВ, въведени с изменения в процесуалния закон, публикувани в ДВ, бр. 110/2020 г., насочват пряко към електронния документ като валидна форма на съдебния акт. В аналогичен смисъл е и решение № 97 от 07.03.2023 г. по к.н.д. № 54/23 г., II н.о.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 7 НПК, съдебните актове се изготвят като електронен документ в единната информационна система на съдилищата и се подписват с квалифициран електронен подпис.

Съобразно разпоредбата на чл. 310, ал. 1 НПК, присъдата се изготвя в единната информационна система на съдилищата и се обявява от председателя незабавно, след като е подписана с квалифициран електронен подпис от всички членове на състава на съда.

От разпоредбата на чл. 360а от ЗСВ става ясно, че органите на съдебната власт извършват удостоверителни изявления, издават актове и извършват всички други предвидени в закона процесуални действия в електронна форма.

В разглеждания случай обжалваната присъда е била обявена от председателя на съдебния състав, който е заседавал еднолично, в 13:30 часа на 06.12.2023 г. Това обстоятелство се установява по несъмнен и безспорен начин от протокола за проведеното на същата дата съдебно заседание, който е съставен при условията и по реда, предвиден в НПК и поради това – съгласно разпоредбата на чл. 131 НПК, е доказателствено средство за извършването на съответните действия и за реда по който са извършени.

В същото време присъдата е подписана от председателя на съдебния състав с квалифициран електронен подпис в 13:37:10 часа на 06.12.2023 г. Това обстоятелство се установява както от самата присъда, така и от служебно изисканата от въззивния съд справка от Районен съд-Плевен, изх. № 3961 от 30.03.2024 г.

При тези фактически положения е възможно да се направи единствено възможния правен извод, че обжалваната присъда е била обявена в 13:30 часа на 06.12.2023 г., но без да е подписана от председателя на съдебния състав с квалифициран електронен подпис.

Изискването, предвидено от законодателя, след изготвянето ѝ в ЕИСС присъдата първо да бъде подписана от всички членове на съдебния състав с квалифициран електронен подпис, а след това незабавно обявена в съдебната

зала, е гаранция както за значението и силата на съдебния акт, така и за защита срещу възможността да бъдат внесени допълнения и изменения, с които да бъдат нарушени основни права на подсъдимите. Затова неподписването на диспозитива на присъдата от съдебния състав, а в случаите, когато съдът заседава еднолично, от председателя на състава, прави присъдата абсолютно недействителен съдебен акт, който не може да породи правни последици. В този смисъл са решение № 265 от 25.06.2009 год. по н.д. № 245/2009 г., II н. о. и решение № 164 от 18.02.2021 г. по н.д. № 715/2020 г., I н. о.

Обжалваната присъда следва да бъде изцяло отменена, тъй като е обявена в нарушение на разпоредбата на чл. 310, ал. 1 НПК и поради това представлява недействителен съдебен акт, който не поражда правни последици.

При липсата на действителен съдебен акт, който подлежи на въззивна проверка, останалите оплаквания, съдържащи се във въззивните жалби, не следва да се коментират. Те следва да се имат предвид при новото разглеждане на делото, ако са основателни.

По изложените съображения и на основание чл. 334, т. 1, във връзка с чл. 335, ал. 2 НПК, Плевенският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло присъда № 162 от 06.12.2023 г., постановена по нохд № 753/2022 г. по описа на Районен съд-Плевен и ВРЪЩА делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____